

hvilket jeg ogsaa antager gjælder for den høitærede Finantsministers Vedkommende. — Der findes ikke flere Ændringsforslag end dem, jeg allerede har omtalt.

Jeg skal nu gaa over til at gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til enkelte Nummere i Betænkningen. I Betænkningen under Nr. 3 findes der en Beretning om Østers-udbyttet i Nar. Jeg tror allerede nu at maatte gjøre opmærksom paa, at dette Udbytte synes at gaa ned Nar for Nar. I Nar har der ifølge den Beretning, som er meddelt i Betænkningen, været fisset 5,521,915 Stykker Østers paa 105 Banke. Dette giver pr. Baad gennemsnitlig mindre end 1,000 Østers, og det nævnes udtrykkelig i Rapporten, at der kun undtagelsesvis er fisset 1,000 Østers pr. Baad. Ifølge Beretningen fra i Fjor, altsaa i den Beretning, der vedrører Finantsaaret 1875—76, var der i Fjor fanget 5,933,130 Stykker Østers paa 96 Banke, altsaa et større Antal Østers paa færre Banke. Ikke desto mindre havde dog en stor Del af disse Banke givet mindre end 1,000 Østers pr. Baad, men Fangsten var dog ikke saaledes, at man kunde sige, at det kun var undtagelsesvis, at en Baad havde fisset mere end 1,000 Østers, idet det kun var de 59 af de 96 Banke, som havde givet mindre end 1,000 Østers pr. Baad. I Sæsonen 1874—75 var Forholdet endnu gunstigere, idet der den Gang gennemsnitlig var fanget over 1,200 Østers pr. Baad, og det synes saaledes, som om Fangsten var gaaet tilbage og vedblivende gaar tilbage. Jeg er ikke i Stand til for Diebliffet at kunne paavise Grundene hertil, men jeg haaber til 3die Behandling at komme i Besiddelse af Oplysninger desangaaende. Jeg kan nu kun sige, at efter hvad der er anført i den vedkommende Erklæring, er det Veirforholdene og Bundeforholdene, som hindre Fangsten mere og mere. Dette er ikke nogen synderlig fuldfølgende Forklaring, thi ved „Bundeforholdene“ kan ogsaa meget godt forstaaes, at der er skabet saa Meget i de senere Nar, at der ikke er Mere at skabe paa Bunden. — De Herrer ville have lagt Mærke til, at under Nr. 6 i Betænkningen gaar Udvalget ind paa at anbefale en af Ministeriet forlangt Bevilling til Udgifter til Skovrevisionen. Denne Bevilling er fra Regeringens Side motiveret derved, at man ønsker at gaa over til kortere Driftsperioder, idet man ønsker de 20aarige Driftsperioder forandrede til 10aarige. Udvalget er gaaet ind paa at give denne Bevilling for i Nar, idet man ikke kunde bestride Hensigtsmæssigheden af at gjøre et Forsøg i denne Retning; men jeg vil gjøre opmærksom paa, at Udvalget ikke derved agter at binde sig for en længere Arrække, da man dels er stærkt i Tvivl om, hvor vidt en saadan kortere Driftsperiode virkelig lader sig gennemføre i samtlige Statsklove, og dels antager i Løbet af ikke for mange

Nar, maatte endog gennem en kort Tid, at kunne danne sig et bestemt Begreb om, hvor vidt en saadan Forandring i Driftsplanerne er forsvarlig eller ikke. Bemærkningerne i Betænkningen under Nr. 8 vedrøre Laanet til St. Croix Kommune, der, som De Herrer ville erindre, efter Loven af 16de Juni 1876 skulde være tilbagebetalt inden 1ste Juni 1877. Denne Tilbagebetaling af Laanet har ikke fundet Sted; Loven er altsaa ikke overholdt for Kommunens Vedkommende, og dersom den skulde overholdes, vilde det blive nødvendigt fra Finantsministeriets Side at skride til at frentvinge en saadan Tilbagebetaling. At Finantsloven for næste Finantsaar indeholder en Post, hvori der findes opført Renter af Laanet, er altsaa i Virkeligheden en Afvigelse fra Loven af 16de Juni 1876, thi den indeholder virkelig en Forandring i denne Lov. Jeg gjør kun opmærksom herpaa, for at det kan staa klart, hvad der efter Flertallets Mening egentlig ligger i denne Afstemning, nemlig en Afvigelse fra Loven af 16de Juni 1876 gennem Finantsloven, uden at Flertallet dog i fjerneste Maade vil fraraade dette, da Flertallet jo aldrig har bestridt, at særlige Love kunne forandres gennem Finantsloven. — Bemærkningerne under Nr. 32 i Betænkningen vedrøre Klasselotteriet. Det har ikke undgaaet vor Opmærksomhed, at Indtægten af Klasselotteriet ikke er i nogen Fremgang, og Grunden dertil har efter vor Mening været den, at der for let gives Bevillinger til private Lotterier, og at disse Bevillinger da atter ofte benyttes paa en Maade, som ligesom er til Skade for Klasselotteriet, og som ikke ere i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Loven af 6te Mars 1869 § 2. Det er nemlig i denne Lov forudsat, at der kan gives Bevillinger til private Lotterier, naar et eller andet godt Formaal derigennem fremmes; men Meningen er naturligvis ikke ved denne Lov i fjerneste Maade at ville skabe en Konkurrence for Klasselotteriet. Dette er imidlertid sket ved den Maade, hvorpaa Bevillingen i flere Tilfælde er bleven benyttet, idet det er Udvalget be kendt, at enkelte af disse Lotterier, som vel bære Navn af „Barelotterier“, i Virkeligheden ere Pengelotterier, idet det stilles Vedkommende frit, om han vil have et ringere Beløb i Penge eller de paagjældende Varer, og da Lodsedlerne koste mindre, opstaar der derved i Virkeligheden en Konkurrence med Klasselotteriet. Desuden er der sluttelig gjort opmærksom paa — hvad jeg ogsaa antager, at den høitærede Finantsminister vil udtale sig om — at det vistnok neppe er rigtigt, at der findes forskjellige private Lotterier, som særlig berøre Hovedstaden og dens Omegn. Det er neppe rigtigt, at saadanne Institutioner, som kun have Betydning for Hovedstaden, faae Begunstigelse fremfor Lotterierne i Provindserne, navnlig ~~Net~~ til Kollektion i større Omfang. — Endelig skal jeg henlede Opmærksomheden paa Nr. 34 i Be-